

bestemt Ordning, der skal gennemføres; den gennemføres paa fuldt lovlig, forfatningsmæssig Maade, og den maa ændres paa samme Maade. Er man ikke tilfreds med Forfatningen, maa man lave den om, men indtil det er sket, maa man respektere den, og naar det ærede Medlem er saa sikker paa, at han ved det kommende Valg vil faa et knusende Flertal for sine Anskuelse, vil det jo ikke volde ham nogen særlig Vanskelighed at faa den Forfatning lavet om. . . . (L. Rasmussen: Saa?) . . . er Stemningen blot tilstrækkelig stærk, sejrer den jo altid.

Med Hensyn til Lovforslaget i øvrigt ønsker jeg kun at sige, at det er nu fra vort Synspunkt blevet forbedret. Jeg hilser med Tilfredshed, at Socialdemokratiet og det radikale Parti paa visse Punkter har medvirket til denne Forbedring af Lovforslaget, og jeg hilser det som et Udslag af en Slags højere Retfærdighed, at disse Partier, som gik ud med de onde Anslag mod denne Lov, er endt med i visse Henseender at have gjort den bedre; deri er der en højere Retfærdighed, som jeg hilser med stor Tilfredshed. Jeg kan derfor trygt anbefale mit Parti at stemme for dette Lovforslag.

P. Munch: Naar Tingets Flertal i Dag vedtager denne Lov, stemmer det for ud i det Blaa at bevilge 10 Mill. Kr. til nye militære Anlæg. Ud i det Blaa, thi der findes i Loven ingen Bestemmelse om, paa hvilket Tidspunkt de skal anvendes; de kan anvendes i det kommende Finansaar, hvis den højtærede Forsvarsminister kan overkomme det; der findes ingen Plan om, hvad de skal anvendes til, udover dette, at det paa en eller anden Maade skal staa i Forbindelse med den nye Garnisonsordning. Dernæst stemmer Folketinget for, at de Bygninger, som efter Ordningen af 1909 rejstes i stort Tal rundt om i de sjællandske Garnisonsbyer, skal henstaa halvt benyttede, men stadig beslaglægges af smaa Militærstyrker, uden at der gives nogen som helst Oplysning om, hvilken Godtgørelse man tænker sig at yde Kommunerne for denne ejendommelige Tilstand. Man stemmer dernæst for, at indenfor det københavnske Omraade, hvor det gamle Bo efter København som det danske Militærvæsens Centrum skulde gøres op, skal næsten alt, hvad Militæretaten i Tidens Løb har lagt sin Haand paa, bevares for Militæretaten. Vi har fra vor Side paavist Punkt for Punkt med Benyttelse af de Tal, der er os meddelt fra den høje Regering, at med det Mandskab,

der efter Planerne skulde findes i København og paa Sjælland, vil der kunne gennemføres en Ordning, hvorved Ejendomme, der er vurderet til 7 Gange mere end de, der efter Regeringens Forslag frigøres, vil kunne blive frigjort, og hvorved der, hvis man tænker paa de Arealer, der lettest kan bringe direkte Indtægt ind i Statskassen, kunde blive 10 Gange mere til Raadighed end efter Regeringens Forslag. Den højtærede Forsvarsminister og det Flertal, der staa bag ham, men navnlig Ministeren, der har Administrationen til Raadighed til at skaffe sig Oplysninger og Argumenter, har ikke paa et eneste Punkt kunnet afkræfte vor Paavisning af, at der efter den fra vor Side foreslaede Ordning vilde være fremkommet tilstrækkelig Plads til de Styrker, der findes, endogsaa særdeles rigelig Plads. Ikke noget Argument har det været muligt for den højtærede Minister at tilvejebringe blot paa et enkelt Punkt! Jeg kan derfor føje dette, at samtidig med, at man forkynder over hele Landet, at nu indskrænkes Hæren, siger man gennem dette Lovforslag til Befolkningen: Men denne indskrænkede Hær har Brug for flere Bygninger til sin Anbringelse, end der hidtil har været til Raadighed for den største Hær. Vi afstaar Omraader, der er vurderet til $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Omraader paa det dyreste Sted i Danmark, i København, og vi skal til Gengæld have Nybygninger og nye militære Anlæg for 10 Mill. Kr. til Trods for, at vi samtidig overtager som en Art Arv alle de militære Etablissementer, der har været til Raadighed for de tyske militære Styrker i Sønderjylland, i Haderslev, Sønderborg og Tønder. Med andre Ord, Hæren indskrænkes, men de Bygninger og det Omraade, den har til Raadighed, skal udvides meget betydeligt ved denne Lejlighed. Jeg ved ikke, om der i denne Sal findes et eneste Medlem, der er i Stand til at finde blot den svageste Antydning af sund Fornuft i denne Fremgangsmaade. Hvis der findes et saadant Medlem, vilde det glæde mig meget, om han vilde staa frem og gøre et Forsøg paa her i Tinget at paavise, hvilke Glimt af Fornuft der findes i en Fremgangsmaade af denne Karakter. Dernæst følger Tinget endelig hertil Beslutningen om at bevilge 30 Mill. Kr. til Krigsmateriel, om hvilket alle ærede Medlemmer ved, at hvis det en Gang skulde komme til Anvendelse, vilde det paa det givne Tidspunkt for den væsentligste Dels Vedkommende være forældet, og